

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4328/2565

พนักงานอัยการจังหวัดโจทก์ นางสาว ก. กับพวกโจทก์ร่วม นาย บ. กับพวกผู้ร้อง นาย อ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 68, พ.ร.ก.ดังกล่าวได้แก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 7, พ.ร.ก.ดังกล่าวได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142, ป.วิ.อ. มาตรา 40

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยใช้อาวุธมีดแทงผู้ตายที่ 2 หลายครั้ง แล้วย้อนกลับมาแทงผู้ตายที่ 1 ขณะที่ผู้ตายที่ 1 นิ่งคร่อมรถจักรยานยนต์โดยไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าผู้ตายที่ 1 ลงจากรถจักรยานยนต์เข้าช่วยเหลือผู้ตายที่ 2 หรือเข้าไปทำร้ายจำเลยแต่อย่างใด แสดงให้เห็นว่า จุดมุ่งหมายในการแทงของจำเลยแยกออกจากกันได้ว่า จำเลยประสงค์จะแทงผู้ตายคนใด มิใช่แทงในขณะที่มีการชุลมุนกัน แม้การแทงผู้ตายทั้งสองจะเกิดจากมูลเหตุเดียวกันและต่อเนื่องกัน ก็สามารถแยกเจตนาในขณะที่จำเลยลงมือกระทำความผิดได้ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 91, 288, 371 ใช้อาวุธมีดของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยานโจทก์ จำเลยขอถอนคำให้การเดิมและ ให้การใหม่เป็นรับสารภาพข้อหาพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร ส่วนข้อหาฆ่าผู้อื่น จำเลยให้การต่อสู้อ้างเหตุป้องกัน ระหว่างพิจารณา นางสาวกัญญาภัทร มารดาผู้ตายที่ 1 และนางอำนวย มารดาผู้ตายที่ 2 ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะข้อหาฆ่าผู้อื่น ส่วนข้อหาพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร โจทก์ร่วมทั้งสองไม่เป็นผู้เสียหาย จึงไม่อนุญาต และให้เรียกนางสาวกัญญาภัทรว่า โจทก์ร่วมที่ 1 เรียกนางอำนวยว่า โจทก์ร่วมที่ 2 โจทก์ร่วมที่ 1 และนายบุญเกื้อ ผู้ร้องที่ 1 บิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายที่ 1 ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน เป็นค่าปลงศพ 200,000 บาท ค่าขาดไร้อุปการะโจทก์ร่วมที่ 1 และผู้ร้องที่ 1 รวมเป็นเงิน 4,032,000 บาท ค่าขาดแรงงาน รวมเป็นเงิน 2,016,000 บาท ค่าเสียหายอย่างอื่นอันไม่ใช่ตัวเงิน 1,000,000 บาท รวมเป็นเงิน 7,248,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมายนับแต่วันเกิดเหตุแก่โจทก์ร่วมที่ 1 และผู้ร้องที่ 1 โจทก์ร่วมที่ 2 และนายเปี้ย ผู้ร้องที่ 2 บิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายที่ 2 ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน เป็นค่าปลงศพ 240,000 บาท ค่าขาดไร้อุปการะโจทก์ร่วมที่ 2 และผู้ร้องที่ 2 จำนวน 4,500,000 บาท ค่าขาดแรงงาน 1,800,000 บาท ค่าการศึกษาและค่าครองชีพของนางสาวอริษฐาน บุตรโจทก์ร่วมที่ 2 และผู้ร้องที่ 2 เป็นเงิน 360,000 บาท ค่าเสียหายอย่างอื่นอันไม่ใช่ตัวเงิน 1,000,000 บาท รวมเป็นเงิน 7,900,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมายนับแต่วันเกิดเหตุแก่โจทก์ร่วมที่ 2 และผู้ร้องที่ 2 จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ระหว่างพิจารณา ผู้ร้องที่ 1 ขอถอนคำร้องขอให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตน ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 69, 371 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานฆ่าผู้อื่นโดยป้องกันเกิน

สมควรแก่เหตุ จำคุกกระทงละ 12 ปี รวม 2 กระทง จำคุก 24 ปี ฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร ปรับ 1,000 บาท เฉพาะความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยป้องกัน เกินสมควรแก่เหตุ ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษ ให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 หนึ่งในสาม คงจำคุกกระทงละ 8 ปี รวม 2 กระทง จำคุก 16 ปี ความผิดฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร จำเลยให้การ รับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงปรับ 500 บาท รวมจำคุก 16 ปี และปรับ 500 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ริบอาวุธมีดปลายแหลม ของกลาง ยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของโจทก์ร่วมทั้งสอง และยกคำร้องขอให้จำเลยชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ร่วมทั้งสองและผู้ร้องที่ 2 ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแบ่งให้เป็นพับ โจทก์ร่วมทั้งสองและจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียว จำคุก 12 ปี ลดโทษให้ หนึ่งในสาม คงจำคุก 8 ปี ให้จำเลยชำระเงิน 566,666.66 บาท แก่โจทก์ร่วมที่ 1 ให้ชำระเงิน 477,585.33 บาท แก่โจทก์ร่วมที่ 2 และผู้ร้องที่ 2 พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2562 จากต้นเงินแต่ละจำนวนจนกว่าจะชำระเสร็จ นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมส่วนแบ่งให้เป็นพับ โจทก์ โจทก์ร่วมทั้งสองและจำเลย ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของโจทก์ร่วมทั้งสอง โจทก์ร่วมทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ร่วมทั้งสองไม่ได้ฎีกาในประเด็นนี้ คดีจึง เป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ที่พิพากษายืนตามคำสั่งศาลชั้นต้นให้ยก คำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของโจทก์ร่วมทั้งสองแล้ว โจทก์ร่วมทั้งสองจึงมิได้เป็นคู่ความที่จะมี สิทธิฎีกาว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของโจทก์ ร่วมทั้งสองมานั้นเป็นการมิชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลย ว่า การกระทำของจำเลยเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า เหตุการณ์ตั้งแต่ที่ ผู้ตายที่ 1 ขับรถจักรยานยนต์ย้อนศร โดยมีผู้ตายที่ 2 เดินมาพร้อม ๆ กัน ผู้ตายทั้งสองขี่มือไป ด้านหน้าและถือท่อนเหล็กมุ่งตรงไปทางรถของจำเลยจนพ้นจากหน้าจอภาพไปจนถึงตอนที่จำเลย วิ่งไล่แทงผู้ตายที่ 2 กลับเข้ามาในจอภาพ เวลา 0:00:22 ถึง 0:00:29 ใช้เวลาห่างกันเพียง 7 วินาที เท่านั้น และเห็นจำเลยเพียงฝ่ายเดียวที่ถืออาวุธมีดวิ่งไล่แทงและฟันผู้ตายที่ 2 ในขณะที่ในมือของ ผู้ตายที่ 2 ไม่มีอาวุธ ก่อนที่ผู้ตายที่ 2 จะวิ่งหนีแล้วจำเลยใช้มือดึงชายเสื้อไว้แล้วใช้อาวุธมีดจ้วง แทะผู้ตายที่ 2 อีกหลายครั้ง เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นรวดเร็วภายในเวลาไม่กี่วินาที ผู้ตายทั้งสอง ไม่น่าจะมีเวลาเพียงพอที่จะเข้าไปหลบฝากระโปรงหน้ารถ หรือพยายามงัดและเปิดประตูรถ ด้านหน้าซ้ายฝั่งที่จำเลยนั่ง แล้วร่วมกันใช้ท่อนเหล็กแทงและตีจำเลยหลายครั้งตามที่จำเลยอ้าง ประกอบกับตามแฟ้มภาพเคลื่อนไหวและวัตถุพยานหมาย เห็นได้ว่า ขณะที่จำเลยย้อนกลับมาไป ทำร้ายผู้ตายที่ 1 นั้น ผู้ตายที่ 1 ยืนคร่อมรถจักรยานยนต์ที่จอดอยู่ ไม่ปรากฏว่ามีพฤติการณ์ที่จะลง ไปช่วยผู้ตายที่ 2 เข้ารถทำร้ายจำเลย เชื่อได้ว่า สาเหตุที่จำเลยลงจากรถไปใช้อาวุธมีดแทงทำร้าย ผู้ตายทั้งสองเกิดจากการที่ผู้ตายทั้งสองทุบทำลายรถยนต์ของจำเลยมาหลายครั้งก่อนถึงจุด เกิดเหตุ ทำให้จำเลยไม่พอใจ เมื่อจำเลยเห็นผู้ตายทั้งสองย้อนกลับมาจึงหยิบอาวุธมีดแล้วลงจากรถไปแทงผู้ตายทั้งสอง พฤติกรรมดังกล่าวแสดงว่าจำเลยสมัครใจเข้าทะเลาะวิวาทกับผู้ตายทั้งสอง ทั้งบาดเจ็บหลายแห่งที่ปรากฏบนร่างกายของผู้ตายทั้งสองล้วนแต่เป็นแผลกว้างและลึกถึง

อวัยวะภายใน เป็นเหตุให้ผู้ตายทั้งสองเสียชีวิต ย่อมเกิดจากเจตนาแห่งทำร้าย มิใช่บาดแผลที่เกิดจากการกัดแกว่งอาวุธมีดไปมาเพื่อป้องกันตัวตามที่จำเลยฎีกา เมื่อคดีรับฟังได้ว่าจำเลยสมัครใจเข้าทะเลาะวิวาทกับผู้ตายทั้งสอง แม้ผู้ตายทั้งสองจะได้ใช้สิ่งของทุบและใช้เท้าถีบรยนต์ของจำเลยก่อนก็ตาม จำเลยก็ไม่อาจอ้างว่าเป็นการกระทำเพื่อป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 68 ได้ คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ต่อไปว่า การที่จำเลยใช้อาวุธมีดแห่งทำร้ายผู้ตายทั้งสองจนถึงแก่ความตาย เป็นการกระทำความผิดหรือหลายกรรมต่างกัน เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่โจทก์นำสืบว่า จำเลยใช้อาวุธมีดแทงผู้ตายที่ 2 หลายครั้ง แล้วย้อนกลับมาแทงผู้ตายที่ 1 ขณะที่ผู้ตายที่ 1 นั่งคร่อมรถจักรยานยนต์ โดยไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าผู้ตายที่ 1 จะลงจากรถจักรยานยนต์เข้าไปช่วยเหลือผู้ตายที่ 2 หรือเข้าไปทำร้ายจำเลยแต่อย่างใด แสดงให้เห็นว่า จุดมุ่งหมายในการแทงของจำเลยแยกออกจากกันได้ว่าจำเลยประสงค์จะแทงผู้ตายคนใด มิใช่แทงในขณะที่มีการชุลมุนกัน แม้การแทงผู้ตายทั้งสองจะเกิดจากมูลเหตุเดียวกันและต่อเนื่องกัน ก็สามารถแยกเจตนาในขณะที่จำเลยลงมือกระทำความผิดได้ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการสุดท้ายว่า คำสินไหมทดแทนที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาให้จำเลยชดใช้แก่โจทก์รวมทั้งสองและผู้ร้องที่ 2 นั้นสูงเกินไปหรือไม่ เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริงจะได้ความว่าจำเลยกับผู้ตายทั้งสองสมัครใจเข้าวิวาทกัน และผู้ตายทั้งสองเป็นฝ่ายเข้ามาหาเรื่องจำเลยกับพวกก่อนก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากพฤติการณ์ที่จำเลยแทงผู้ตายทั้งสองอย่างรุนแรงหลายครั้งจนเกิดบาดแผลทั่วร่างกาย และถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา แม้ผู้ตายทั้งสองจะกระทำละเมิดต่อทรัพย์สินของจำเลยก่อนก็ตาม แต่พฤติการณ์ที่ผู้ตายที่ 2 ไม่มีอาวุธในมือ วังหนีจำเลยแล้วจำเลยวิ่งไล่ตามไปจ้วงแทง แล้วย้อนกลับมาแทงผู้ตายที่ 1 ขณะที่ผู้ตายที่ 1 นั่งคร่อมรถจักรยานยนต์อยู่ โดยไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าผู้ตายที่ 1 จะลงจากรถจักรยานยนต์ไปช่วยเหลือผู้ตายที่ 2 อันเป็นการรุมทำร้ายจำเลยหรือลงมาต่อสู้กับจำเลยแต่อย่างใด การกระทำของจำเลยจึงเป็นเรื่องร้ายแรงยิ่งกว่าการกระทำละเมิดของผู้ตายทั้งสอง ส่วนที่จำเลยฎีกาว่า คำสินไหมทดแทนที่โจทก์รวมทั้งสองและผู้ร้องที่ 2 เรียกร้องนั้นเป็นการคาดเดาเอาเองและสูงเกินส่วนไม่เป็นความจริง จำเลยก็ได้โต้แย้งคัดค้านในรายละเอียดว่าสูงเกินไปอย่างไร หรือไม่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงอย่างไร ซึ่งตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 2 เห็นได้ว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 2 ได้วินิจฉัยแยกแยะถึงคำสินไหมทดแทนในแต่ละรายการไว้โดยละเอียดแล้ว เมื่อพิจารณาประกอบกับพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิดที่จำเลยกระทำต่อผู้ตายทั้งสองแล้ว ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 วินิจฉัยให้จำเลยรับผิดชอบในคำสินไหมทดแทนสองในสามส่วน โดยกำหนดคำสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์รวมทั้งที่ 1 เป็นเงิน 566,666.66 บาท ให้แก่โจทก์รวมทั้งที่ 2 และผู้ร้องที่ 2 รวมเป็นเงิน 477,585.33 บาท นั้น พอสมควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิดแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ในระหว่างยื่นฎีกา มีประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. 2564 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 โดยพระราชกำหนดดังกล่าวได้แก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 7 และมาตรา 224 วรรคแรก เป็นผลให้ดอกเบี้ยผิดนัดปรับเปลี่ยนจากอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี เป็นอัตราที่กำหนดตามมาตรา 7 ซึ่งตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นอัตราร้อยละ 3 ต่อปี บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ 2 ต่อปี ตามมาตรา 224 วรรคแรก รวม

เป็นอัตราร้อยละ 5 ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยตามมาตรา 7 ใหม่ ที่อาจปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและบวกด้วยอัตราเพิ่มดังกล่าว แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผิวนั้น ในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ศาลฎีกาจึงต้องกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามบทบัญญัติดังกล่าว ปัญหาเรื่องอัตราดอกเบี้ยขัดต่อกฎหมายหรือไม่เป็นข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและกำหนดดอกเบี้ยให้ถูกต้องตามพระราชกำหนดดังกล่าวได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142 (5) ประกอบมาตรา 246 และมาตรา 252 และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 40 พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระทงละ 12 ปี รวม 2 กระทง เป็นจำคุก 24 ปี ลดโทษให้กระทงละหนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 16 ปี เมื่อรวมกับความผิดฐานอื่นแล้ว เป็นจำคุก 16 ปี และปรับ 500 บาท และให้ปรับเปลี่ยนดอกเบี้ยในต้นเงินค่าสินไหมทดแทนเป็นอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2562 เป็นต้นไปจนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้ หากกระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเมื่อใด ก็ให้ปรับเปลี่ยนไปตามนั้นแต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ตามคำขอ นอกจากนี้ที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

รังสรรค์ โรจน์ชีวิน · สาคร ตั้งวรรณวิบูลย์ · อนันต์ คงบริรักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4328/2565>